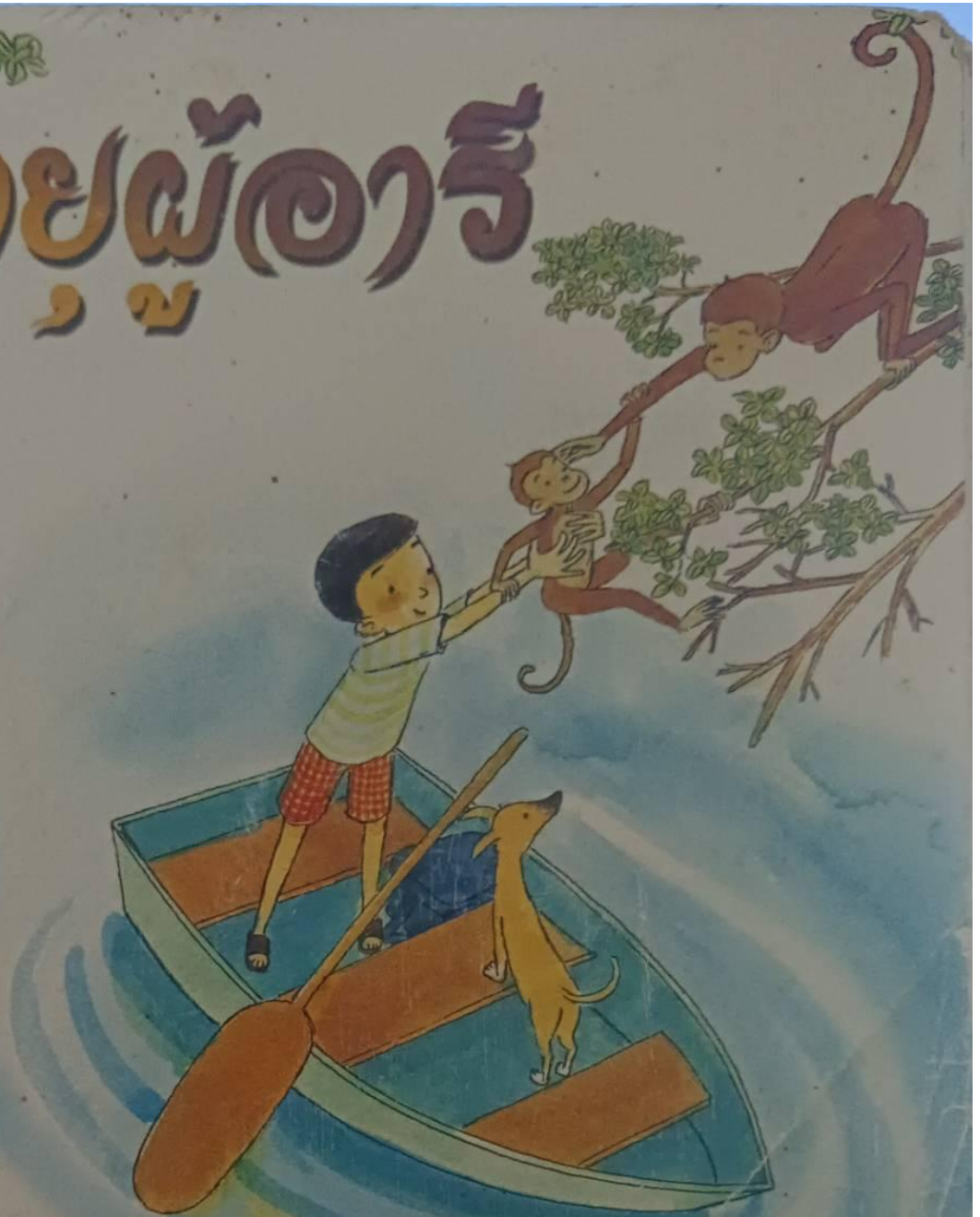

ควายเผือก

เรื่อง/ภาพ ปรีดา ปัญญาจันทร์

นิทานเรื่อง “วายุผู้อารี”

เรื่องและภาพโดย ปรีดา ปัญญาจันทร์

ทุก ๆ วัน วายุจะไปส่งแม่ วายุจะจัดเตรียมยาสามัญลงโนรมยาไปด้วยเสมอ พร้อมกับชวนเจ้าแดงนั่งเรือไปด้วย ระหว่างพายเรือกลับ “เจี๊ยก ๆ” มีเสียงร้องขอความช่วยเหลือของลูกลิงดังมาจากกลางคลอง เมื่อวายุพายเรือเข้าไปใกล้ ๆ ก็เห็นลูกลิงตะกุกตะกักขอความช่วยเหลือ วายุช่วยลูกลิงขึ้นมาจากน้ำพร้อมกับเช็ดตัวให้ แล้วจึงพายเรือไปส่งให้แม่ลิง เมื่อวายุพายเรือต่อไปได้สักครู่ ก็ได้ยินเสียงร้องของลูกแมว วายุจึงพายเรือเข้าไปอุ้มลูกแมวขึ้นจากน้ำพร้อมกับเช็ดตัวให้ แล้วจึงพายเรือไปส่งให้แม่แมวที่ยืนรอลูกอยู่บนขอนไม้อย่างกระวนกระวาย ขณะที่พายเรือมาได้ไม่นาน วายุก็เห็นลูกหมีตกน้ำและพยายามตะกุกตะกักขอความช่วยเหลือ วายุจึงรีบพายเรือเข้าไปดึงลูกหมีขึ้นจากน้ำ ตัวลูกหมีหนักเกินไป จึงทำให้เรือเอียงจนเกือบล่ม แต่วายุก็ค่อย ๆ พายเรือ พาลูกหมีไปส่งให้แม่หมีได้จนสำเร็จ วันนี้เป็นอีกวันหนึ่งที่วายุกลับบ้านด้วยความอิ่มเอิบใจ เมื่อถึงท่าเรือ ระหว่างทางเดินกลับบ้าน วายุได้ยินเสียงร้องเล็ก ๆ ดังลอดออกมาจากหลังพุ่มไม้ข้างหน้า กระต่ายน้อยกระโดดเร็วเกินไปจึงทำให้ข้อเท้าแพลง วายุเข้าไปช่วยพันขาให้กระต่ายน้อย แล้วนำไปส่งให้แม่กระต่ายที่กระโดดตามมาทันพอดี เย็นวันนั้น ขณะที่วายุกำลังจะอาบน้ำก็ได้ยินเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน บรรดาสัตว์ที่วายุช่วยไว้ นำผลไม้และอาหารมามอบให้เพื่อเป็นการขอบคุณ วายุยืนมองบรรดาสัตว์ทั้งหลายด้วยความสุขใจยิ่ง